

ת"פ 13768/12/23 - מדינת ישראל נגד עטייה עמירייה

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 13768-12-23 מדינת ישראל נ' עמירייה(עציר)

בפני כב' השופט יוסי טורס , סגן הנשיאה

בעניין: מדינת ישראל
נגד
עטייה עמירייה
המאשימה
הנאשם

גזר דין

שוב לפנינו אירוע אלימות בכביש שאינו אלא נדבך נוסף בגל האלימות ששוטף את המדינה ואשר אינו פוסח על משתמשי הדרך והנהגים.

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית בעבירת פציעה כשהעברייין מזוין, לפי סעיף 334 + 335(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין) ועבירת נהיגה כשברמזור אור אדום בנסיבות מחמירות, לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 31.10.23 עצר המתלונן את רכבו בצומת בעוד הנאשם עצר בנתיב המקביל. המתלונן שאל את הנאשם מדוע עקף אותו דרך שולי הכביש זמן קצר קודם לכן והנאשם בתגובה הפנה לעברו אצבע משולשת והמשיך בנסיעתו. בהמשך הנסיעה ירד הנאשם מרכבו והמתין להגעת המתלונן למקום. כשהבחין הנאשם ברכב המתלונן נעמד בנתיב נסיעתו תוך שהוא חוסם את הנתיב בגופו ומסמן למתלונן לעצור. כשעצר המתלונן ניגש אליו הנאשם, פתח את דלת מושב הנהג, תקף אותו באמצעות חפץ קשיח שאחז בידו ונמלט מהמקום. עם הגעתו לצומת מרומזרת, חצה הנאשם את הצומת באור אדום בזמן שרכב אחר חצה אף הוא את הצומת מכיוון אחר. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלונן נפיחות במצח, חתך באורך 4 ס"מ מעל גבה שמאל והוא פונה לקבלת טיפול בבית החולים ותחת הרדמה מקומית בוצעה תפירה של החתך.

2. להשלמת התמונה יצוין כי במסגרת הסדר הטיעון סוכם כי המאשימה תטען לעונש מאסר בכליאה למשך 14 חודשים בעוד שההגנה תטען באופן חופשי. כן הוסכם כי המתלונן יעיד לעונש ויוגשו תיעוד רפואי ותמונות.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

3. המתלונן העיד במסגרת טיעוני המאשימה לעונש וסיפר על הפגיעה שנגרמה לו ועל השלכות האירוע על חייו. כן הוגש מסמכים רפואיים ותמונה המתעדת את הפגיעה (1/ע, 2/ע).

4. ב"כ המאשימה הגיש טיעון כתוב והשלים טיעונים על פה. הודגשו הערכים המוגנים שנפגעו, חומרת האירוע, הנזק שנגרם למתלונן ומדיניות הענישה הנוהגת. נטען כי מתחם הענישה נע בין 12 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל וביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם הפנתה המאשימה לעברו הפלילי והתעבורתי וביקשה להטיל עליו 14 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

5. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה אך לא הציע מתחם ענישה קונקרטי. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם צוין כי מדובר בנאשם שהודה וקיבל אחריות למעשיו, התנצל בפני המתלונן והוא מבקש לסיים את ההליך ולשוב לחיק משפחתו. כן הוגשו מסמכים רפואיים ונטען כי הנאשם סובל ממצב נפשי רעוע לאחר פגיעה במהלך שירות צבאי קרבי והוא מטופל תרופתית. הסנגור הוסיף וטען כי מדובר באב לשבעה ילדים, שעברו אינו כולל עבירות אלימות וכי טרם מעצרו התנדב לסייע לחיילים ותרם רבות. לאור כל זאת ביקש הסנגור להקל בעונשו ולהספק בתקופת המעצר עד כה.

6. הנאשם בדברו האחרון פנה למתלונן והתנצל בפניו וביקש הזדמנות נוספת למענו ולמען ילדיו.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

7. המקרה שלפנינו הוא אירוע בריוניות כביש קלאסי מהסוג שהפך לאחרונה נפוץ בחברה הישראלית. על רקע חוסר שביעות רצון מהערת המתלונן לגבי אופן נהיגתו, ירד הנאשם מרכבו והמתין להגעת המתלונן. בהמשך תקף אותו באכזריות באמצעות נשק קר וגרם לו לפגיעה לא קלה בפניו שהצריכה טיפול רפואי ותפירה. אדגיש שאין מדובר באלימות שהתפרצה באופן מידי, בבחינת חוסר שליטה רגעי ברגשות, אלא הנאשם תכנן את האירוע בכך שהמתין להגעת המתלונן ואז תקף אותו בברוטליות. מדובר בדוגמה ברורה של תופעת בריונות הכביש המתבטאת לא אחת בנהיגה מסוכנת (שאף היא מיוחסת לנאשם), חוסר סובלנות לאהר ונקיטה באלימות סתמית. האירוע יכול היה להסתיים בחבלת גוף קשה, במיוחד לאור השימוש בנשק קר כלפי אזור הפנים, ואף חלילה באבדן חיים ואין צורך בדמיון רב על מנת להגיע למסקנה זו ולצערנו למודי ניסיון אנו. עיון בתמונת החבלה ובמסמכים הרפואיים לא מותיר מקום לספק בדבר עוצמת המכה והנזק שנגרם (ראו 1/ע ו-2/ע) ובעדותו ציין המתלונן שנותרה בו צלקת. לכך יש להוסיף שלאחר המקרה ברח הנאשם מהמקום כאשר הוא חוצה צומת באור אדום ולפניו תמונה ברורה על אודות אדם הנוהג בבריונות כלפי הזולת ובאדישות כלפי בטחון ציבור משתמשי הדרך.

8. בבחינת הערכים המוגנים שנפגעו אציין כי מדובר כמובן בפגיעה בשלום גופו, בטחונו ושלוות נפשו של

המתלונן. במקרה זה מדובר בפגיעה חמורה בערכים המוגנים וזאת לאור השימוש בנשק קר בדמות חפץ קשיח ומהות הפגיעה שנגרמה למתלונן. אלימות כגון זו, המתרחשת במרחב הציבורי, מטילה אימה על הציבור ופוגעת קשות בתחושת הביטחון של הפרט והחברה. בעניין זה צוין כי "תופעת האלימות במרחב הציבורי גואה ופוגעת פגיעה קשה בתחושת הביטחון המוקנית לכל אדם להתהלך חופשי, מבלי שיחוש פחד או חשש שמא ייפול קורבן לתקיפה ספונטנית" (רע"פ 7645/20 **שלמה כהן נ' מדינת ישראל** (18.11.2020)).

9. בית המשפט העליון קבע בשורה ארוכה של מקרים כי על בתי המשפט לתרום תרומתם בביעור נגע האלימות הפושה בחברתנו. ראו:

"על בתי המשפט ליתן ביטוי לחומרה שיש לראות בהתנהלות אלימה ובריונית של חברות עבריינים הפוגעות בתחושת הביטחון הבסיסית בחברה, ונטלות את הדין לידיהן. על כן, יש לקבוע ענישה חמורה ומרתיעה בגין מעשים כגון אלו, בתקווה כי יהיה בכך כדי למנוע את הישנותם של אירועים דומים." (ע"פ 5432/20 **מהדי גיהאד קבהא ו-3 אח' נ' מדינת ישראל** (20.12.2020)).

"יש להימנע מגישה סלחנית כלפי עבירות אלימות, ההולכות וגוברות במרחב הציבורי, וזאת על ידי שליחת מסר מרתיע לפיו העונש הראוי בגין יהא מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח" (רע"פ 5128/21 **אחמד סלאמה נ' מדינת ישראל** (15.8.2021)).

10. לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים: רע"פ 7645/20 **שלמה כהן נ' מדינת ישראל** (18.11.2020), בו נידון נאשם לעונש מאסר בן 15 חודשים (וכן הפעלת מאסר מותנה במצטבר) בגין עבירות אלימות. במקרה זה העיר המתלונן לנאשם על כך שניהל שיחה קולנית באוטובוס, והוא בתגובה איים עליו, בעט בגופו, דחף אותו לעבר הספסל באוטובוס, חנק אותו והיכה אותו בפניו. למתלונן נגרם דימום ונפוחות בפניו, חבלות יבשות ופצע בשפה; רע"פ 85/17 **נתן הרוש נ' מדינת ישראל** (4.1.2017) בו נידון נאשם ל-7 חודשי מאסר בפועל, חרף הליך שיקומי, בגין תקיפת סועד במסעדה על רקע ויכוח על מקום הישיבה. במקרה זה תקף הנאשם עם אחרים את המתלונן במכות ובנשיכה וגרם לו לחבלות; רע"פ 8699/15 **אחמד אבוהאני נ' מדינת ישראל** (17.12.2015), בו נידון נאשם ל-8 חודשי מאסר בפועל לאחר שהיכה אחר באמצעות חפץ חד בראשו ופצע אותו; רע"פ 64561-12-21 **נריה גילקרוב נ' מדינת ישראל** (15.6.2022), בו נידון נאשם לתשעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, בשל שיקולי שיקום. במקרה זה תקף הנאשם את המתלונן על רקע ויכוח בסופר, נגח בראשו ובעט בגופו וגרם לו פצע פתוח במצח; רע"פ 30400-06-15 **מדינת ישראל נ' יהודה פחימה** (19.11.2015), בו הוחמר עונשו של נאשם לחמישה חודשי מאסר בעבודות שירות, בגין הרשעתו בעבירת תקיפה סתם ע"י שניים או יותר וחבלה במזיד ברכב. במקרה זה תקף הנאשם עם אחרים את המתלונן על רקע ויכוח בכביש בכך שהיכה אותו בבעיטות ואגרופים לראש, לחזה ולבטן וגרם נזק לרכבו; רע"פ 47137-03-19 **מסלה נ' מדינת ישראל** (8.7.2019), בו נידון נאשם לעונש מאסר בן חודשיים בעבודות שירות בגין אירוע אלימות אגב ויכוח בכביש. במקרה זה, לאחר תאונת דרכים, סרב הנאשם להזדהות, קילל את המתלונן, דחף אותו והכה באגרופו בחזהו; רע"פ 29072-05-22 **מדינת ישראל נ' שמעון אזולאי** (30.11.2022), בו נידון נאשם לעונש מאסר בן 18 חודשים (וכן הפעלת מאסר מותנה) בשל כך שדקר את המתלונן בשל סכסוך נהגים.

11. לאור כל זאת אני בדעה כי מתחם העונש ההולם את העבירות בנסיבותיו של מקרה זה נע בין 9 חודשי מאסר בפועל לבין 30 חודשי מאסר בפועל. עם זאת, לאור כך שהמאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 12-24 חודשי מאסר, לא אחמיר עם הנאשם מעבר לעתירת המאשימה ואקבע את גבולו העליון של המתחם כעתירתה.

קביעת עונשו של הנאשם

12. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את גילו (כבן 35) ואת הודאתו אשר ביטאה קבלת אחריות ואף חסכה זמן שיפוטי ובעיקר את עדות המתלונן. הבאתי בחשבון עוד את מצבו הנפשי כמשתקף מהמסמכים שהוגשו, את התנדבותו לקהילה בעת האחרונה ואת הפגיעה שתגרם לו ולבני משפחתו בעטיו של עונש מאסר ארוך. כן הבאתי בחשבון את התקופה בה הוא שוהה במעצר, אשר לעיתים תנאיו קשים ממאסר. לחומרה הבאתי בחשבון את העבר הפלילי המכביד יחסית ואת העובדה כי ריצה מאסרים בכליאה, אם כי ההרשעה האחרונה היא משנת 2016. כן הבאתי בחשבון את עברו התעבורתי המלמד על אי ציות מופגן לחוקי התנועה באופן המתכתב עם ההתנהגות מושא ענייננו. בצד דברים אלו אציין כי אין לחובת הנאשם עבר בעבירות אלימות ואפשר אפוא שהתנהגות זו אינה מאפיינת את אורחותיו.

13. בנתונים אלו סברתי כי הסתפקות בימי מעצרו של הנאשם עד כה - כעתירת ההגנה - אינה הולמת את חומרת המעשים ואת נסיבותיו הכוללות של העניין וכי בענישה זו לא תושגנה תכליות הענישה הנדרשות במקרה זה - הלימה והרתעה. אדרבא - על רקע חומרת המעשה וגל האלימות השוטף את המדינה, יש מקום לתת משקל משמעותי לשיקולי ההרתעה וההלימה ולהטיל עונש מאסר ממושך, לא כל שכן לאור היעדר אופק שיקומי וקיומו של עבר פלילי ותעבורתי משמעותי (לשיקולים בדבר קביעת העונש בגדרי המתחם ראו: ע"פ 8017/20 **מדינת ישראל נ' גריפאת** (22.12.2020); ע"פ 652/23 **עבאס מחאג'נה נ' מדינת ישראל** (24.4.2023); פסקה 11; ע"פ 280/23 **מדינת ישראל נ' Ibrahim Yahia Alnour Abker** (18.5.2023), פסקה 9)). עם זאת, אביא בחשבון את הסדר הטיעון לפיו הגבילה עצמה המאשימה לעונש מאסר בן 14 חודשים, שאחרת היה מקום להטיל עונש חמור יותר מזה שיוטל. משכך יוטל עונש הקרוב לתחתית מתחם הענישה.

14. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 10 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו - 24.11.23.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו כל עבירת אלימות פיזית כלפי אדם.

ג. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 3 חודשים.

ד. פיצוי למתלונן, ע"ת מס' 6, בסך 7,000 ₪. הפיצוי ישולם בשבעה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.9.24 ובכל 1 לחודש שלאחר מכן. מובהר שאין בכך למצות את מלוא נזקיו של המתלונן והוא רשאי להגיש תביעה

עמוד 4

אזרחית.

המאשימה תמציא בתוך 30 יום למזכירות את פרטי המתלונן ותביא לידיעתו את תוכנו של גזר הדין.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ל' ניסן תשפ"ד, 08 מאי 2024, במעמד הצדדים.